

SOCIETAT ▶ MANRESA

LA PÀGINA DEL CONSELL MUNICIPAL DE SOLIDARITAT

PER QUÈ DEIXEU QUE PASSI?

El 30 de gener, Dia Escolar de la No-violència i la Pau coincidint amb l'aniversari de la mort de Gandhi, les escoles d'arreu duen a terme diferents actes per sensibilitzar sobre la pau, la no-violència i l'amor universal

OPINIÓ

Alba Sanfeliu

EN NOM DEL CONSELL MUNICIPAL DE SOLIDARITAT

El proper dia 30 de gener serà el Dia Escolar de la No-violència i la Pau (DENIP), una jornada que commemora l'aniversari de la mort de Mahatma Gandhi per recordar la seva tasca a favor de la no-violència i la pau, i que va ser impulsada pel poeta i educador mallorquí Llorenç Vidal l'any 1964.

Amb motiu d'aquesta jornada, les escoles i centres educatius d'arreu del món duen a terme diferents actes per sensibilitzar sobre la pau, la no-violència i l'amor universal, conceptes que avui en dia són d'una necessitat imperiosa. La pau és millor que la guerra, la no-violència és millor que la violència i l'amor és millor que l'egoisme.

La pau al llarg de la història s'ha interpretat de moltes maneres segons els llocs, les cultures, les persones... A Orient, té una dimensió interpersonal: la pau comença per un mateix. A Occident, en canvi, s'ha interpretat considerant la dimensió externa, la pau cap enfora, cap als altres, es tenen en compte els diferents tipus de violència que ens envolten per transformar-los i així fer que la pau sigui possible: la violència directa – física, verbal i

psicològica: la violència estructural – que forma part de l'estructura social i impedeix cobrir les necessitats humanes bàsiques, i la violència cultural – religió, ideologia, artilleria, entre d'altres, utilitzades per justificar o legitimar els altres dos tipus de violències. La pau, a més a més, implica altres conceptes necessaris perquè sigui possible, com poden ser la justícia social i el desenvolupament, els drets humans i la democràcia, el desarmament i el respecte al medi ambient.

La importància de la constància

Si bé és important dedicar un dia a reflexionar sobre què és o significa la pau, és important, també, treballar el concepte en el dia a dia, per tal d'anar-lo integrant i reforçant, no només en l'àmbit educatiu, sinó en la societat en general. D'aquesta manera, la tendència de la societat serà cap a la justícia, la igualtat i la no-violència. Pel bé de tots, cal treballar vers aquesta direcció. Cal rebutjar la violència amb un compromís positiu amb la pràctica de la no-violència activa, desenvolupant la capacitat de la generositat, en escoltar per comprendre's, en preservar el planeta i en reinventar la solidaritat.

Amb el convenciment que és co-responsabilitat de tots i de totes treballar cap a aquesta direcció, l'Ajuntament de Manresa, mitjançant el Programa de Cooperació, el Consell Municipal de Solidaritat i la Casa per la Solidaritat i la Pau Flors Sirera, ofereix a les escoles de la ciutat, de forma gratuïta, la possibilitat de treballar sobre aquests temes, ja sigui de forma puntual o amb conti-

Activitat de la Fedac en la celebració del Dia Escolar de la No-violència i la Pau a Manresa

«Per què deixeu que passi?» és la pregunta d'un infant a una educadora en una dinàmica de les guerres al món. És una bona pregunta. Calen respostes

nuïtat, i posa a disposició recursos i materials pedagògics, jocs, llibres i assessorament que es poden aprofitar per a aquest dia assenyalat o per a altres jornades.

Podrem mesurar la idoneïtat de les activitats educatives, tant formalment com en

altres àmbits de relació dels infants, quan aconseguim que se sentin compromesos perquè són «constructors de pau» en les seves vides. Tenim el repte de dotar-los de competències per viure des de la confiança i l'esperança en un món just. Perquè, ja ho deia Paulo Freire: «el repte de l'educador progressista és trobar sempre motius per a l'esperança».

«Per què deixeu que passi?» és la pregunta d'un infant a una educadora en una dinàmica que parla de les guerres al món. És una bona pregunta. Calen respostes.

HONORAR LA VIDA PER MITJÀ DE LA JUSTÍCIA

OPINIÓ

Jordi Palou Lloverdos

ADVOCAT DE LES VÍCTIMES A RWANDA I CONGO I DEL FÒRUM PER LA VERITAT I JUSTÍCIA A L'ÀFRICA DELS GRANS LLACS

Ara fa vint anys, Flors Sirera, Manuel Madrazo i Luis Valtueña van decidir dedicar uns quants mesos a persones en situacions límit a l'Àfrica Central

Ara fa 20 anys, unes persones que havien posat al centre de la seva vida i de la seva professió la cura dels altres van decidir desplaçar-se a Rwanda i al Zaire per posar-se al servei dels que sofrien, com avui hi ha persones que fan el mateix amb els seus veïns, amb persones vulnerables en barris de ciutats i pobles o com aquells que decideixen donar-ho tot a tants llocs en conflicte al món. Com molts sabem, a través de l'ONG Metges

del Món, Flors Sirera, Manuel Madrazo i Luis Valtueña van decidir dedicar uns quants mesos del 1996 i 1997 a persones en situacions límit a l'Àfrica Central. Fem memòria de la seva vida i de la vida de servei, no únicament de la seva mort violenta.

L'any 2005, la família Sirera i l'Ajuntament de Manresa, en companyia dels familiars de les nou víctimes catalanes i espanyoles, d'altres institucions, ONG i de familiars i sobrevivents rwandesos (hutus i tutsis) van interposar una acció de justícia internacional davant els tribunals espanyols. Sabien que no recuperarien la presència dels seus, però creien que era important per conèixer veritats amagades darrere tantes morts i interessos que s'ocultaven en aquest conflicte ètnic». També, per mirar que aquests fets no es repetissin.

El 2008, el jutge Andreu va dictar ordres d'arrest internacional contra la cúpula política-militar del FPR de Rwanda, amb el president Kagame al capdamunt, per la seva suposada responsabilitat en crims de genocidi, contra la humanitat i crims de guerra contra persones i pel sistemàtic pi-

La Infermera i cooperant manresana Flors Sirera va morir assassinada a Rwanda

llatge de guerra de recursos minerals valuosos (on també estarien involucrades importants multinacionals occidentals).

Entre els nombrosos efectes d'aquesta decisió judicial cal destacar la detenció el 2015, a Londres, del general Karenzi (investigat com un dels responsables de la mort de la Flors i els seus companys), qui va poder evitar el judici d'extradició gràcies a les maniobres i interferències polítiques de la fiscalia britànica i de l'advocada de Karenzi,

Cherie Blair (esposa del *premier* Toni Blair, assessor «gratuït» de Kagame). El govern espanyol va voler suprimir la justícia universal, i va obligar les víctimes i l'Ajuntament de Manresa a presentar recurs d'empara davant el Tribunal Constitucional.

En memòria de la Flors, seguim treballant pels valors que ella desplega i perquè, sense ressentiments individuals o col·lectius, culmini aquest procés de justícia restaurativa.

▶ LA PÀGINA DE... és un espai que Regi67 ofereix a agents cívics de la Catalunya central - FUB, EPSEM, Consell Municipal de Solidaritat de Manresa, FAVM, Associació Viure i Conviure del Casal de la Gent Gran de Manresa, Coordinadora de Jubilats i Pensionistes de Manresa i Gest!- amb la convicció que la projecció de la vida interna dels centres dedicats a l'ensenyament superior, de l'activitat de les entitats que es dediquen a la cooperació, a les persones grans i a ajudar el territori amb la seva experiència, i de les associacions de veïns és socialment dinamitzadora i enriquidora. Les entitats i centres elaboren el contingut i la redacció del diari l'edita. Aquest espai no condiciona els criteris de Regi67 a l'hora d'informar de les activitats que consideri de més interès.